

Ocvlvs, Hoc Est: Fvndamentvm Opticvm

Scheiner, Christoph

Freiburg i. B., 1621

Cap. X. Tota rei visibilis imago in quolibet vitri conuexi superfictaki
puncto decussatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71258](#)

Notandum 7. Istud tamen interuallum foraminum in lamella fixorum pupillâ semper debet esse minus. Alias vnius rei species veniret in pupillam tantum per vnum foramen, & sic obiectum vnum nequaquam valeret saepius presentari videndi potentia.

Notandum 8. Res geminanda perfectè debet interualllo foraminum in lamella factorum, multoq; magis pupillâ esse minor, & hoc vel Geometricè, vel Optice. Geometricè tum est minor, cum ex parte rei pupillâ non excedit. Opticè minor est, cum minus in oculo occupat, quam foraminu in laminâ intercapedo.

Notandum 9. Quoduis rei vnitis multipliciter per multa foramina visæ simulachrum rem visam debilius representare, quam si res eadem absque foraminibus libero obtutu cernatur. Ratio in promptu est. Quia aspectus liber sub omnium aut plerorumque radiorum ab uno obiecto emissorum congerie absoluitur, qui ad foramen restringitur sub paucioribus efficitur radijs, & ijs plerumque, qui in libero aspectu opprimuntur, eo quod confusionem alioqui parerent.

Notandum 10. Quamcumque rem vnam per plura foramina sub uno simulachro spectaram, (quod in statione media contingit,) multo efficacius & vegetius videri, quam multiplicem sub simulachris multis. Ratio eadem, quæ notandi prioris. Quia in statione media omnia diuersorum foraminum simulachra refractionis virtute in vnam organi visorij partem coincidunt similiter; ideoq; mutua intensione speciem viuaciorem oculo imprimunt, & hic visionem robustiorem efformant, &c. Si millimam huic experientiam extra oculum si desideras, adi caput 13. l. 3. p. 1. & videbis quam pulchre verum vero concinat, quando rem eandem ad nutum tuum, situ quoconque aut multiplicabis per plura foramina, aut vicissim vnes, &c.

EXPERIENTIA SEPTIMA. CAP. X.

IN QVOLIBET VITRI CONVEXI PVN-

to totius Solis, & rei cuiusvis aspectabilis

imago recepta decussatur,

Solis

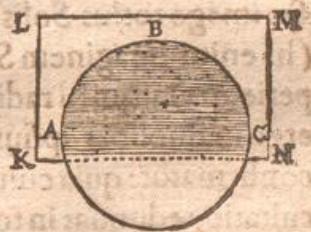
Solis imago per vitrum conuexum tubo insertum in chartam allapsa extensionem sensu æquale retinet aperturâ vitri quantumvis imminutâ, dummodo eadem tubi laxatio idemque chartæ ab hoc interstitium retineatur; intensionem autem lucis & colorum rebus inherentium remittit; aperturâ auctâ intendit: etiamsi concavum quoque vitrum adsit.

Experiē.
tia palma
ri.

Idem fit oculo, nam si per tubum in rem quampium fertur, eo usque illam totam apprehendit, quousque vel paruula trama conuexi vitri patuerit; & clariorem sub maiore, obscuriorem sub minore apertura vitri.

Modus hæc experiendi in proposito est iste:

Sit vitrum conuexum ABCD, & basin coni sui radio si à Sole I profecti pefundat EFGH; si et hoc tamdiu, ut basis eadem quantitate maneat, quamdiu sol I in vitru ABCD accessum aliquem habuerit, manebitque basis EFGH, splendidissima, vitro A BCD toto illustrato; quo autem plus de vitro regetur à lamina KLMN, vel alio interiecto opaco, hoc euadet circulus solaris EFGH, obscurior, donec vitru totus repente euanscat.

Hoc idem fit ad sensum, sole per simplex sed paruum foramen immisso: Nam si partem aliquam foraminis obtexeris, imminues disci solaris transfusi splendorem secundum totum, non autem magnitudinē.

Dixi ad sensum & per foramen paruum; nam ex parte rei, rigor Geometricus aliud demonstrat atque enunciat de nudo foramine. Altera se res habet, si radij solares per vitrum conuexum ingrediantur, iij ad singula vitri puncta à toto sole sese colligunt, & inde refractionis auxilio.

auxilio rursum in communem quandam basin EFGH expandūt; ut qui punctum quocunque à Sole illustratum intercipit, necessario à tota basi illam lucem auferat, quam à radijs per illud punctum transmissis participauerat.

Sicut autem obtegendo partes foraminum, splendor à totā projectione baseos aufertur; ita contra, detegendo accedit, haud aliter atque si quis, illic quidem umbram tenuem seu velum tenuum obduceret basi EFGH; hic autem, atque si lucem affundet eidem vel albedinem penicillo superinduceret. Atque hæc quidem experientia est vna ex earum numero, è quā innumera hauriri possunt & debent, ut in sequentibus manifestum euaderet. Lustra c. 10. 21. 22. & 28. &c. l. 3. p. 1.

Aduertendum hinc est, foramen cum vitro coniunctum sit, non debere esse nimis magnum, sed amplitudine plus minus esse tanta, quantus est circulus EFGH: absque vitro minus multo, ut supra dictum: alias enim basis solaris in oppositum proiecta partem, &c. maior erit per foramen maius, minor per minus.

Cæterum totius Solis imaginem EFGH in quolibet vitri conuexi punto recipi ex dictis hoc modo conficitur. In illo punto imago totius Solis recipitur, in quo radij totius Solis existunt, (hi enim imaginem Solis formaliter se ipsis depingunt, teste experientia) atque hi radij existunt in quolibet vitri conuexi punto; ergo in quolibet ipsius punto imago totius Solis recipitur. Et confirmatur: quia cuiuslibet puncti in superficie vitri elisio vel occultatio, redundat in totam Solis imaginem EFGH, quod in nullo alio punto ante vel post accedit: in illo ergo punto & non in alio, solaris ideæ radij conuenerunt. Quia quodlibet, Solis punctum integrum sphæram radiosam emittit, ergo in quodvis medijs adeoq; vitri punctum aliquem radium dirigit; id quod experientia ex dictis testatissimum facit.

Amplius in quolibet etiā vitri punto totius Solis radios decussari, postq; decussationem in contrarias partes tendere, hinc manifestum euadit, quia si inter Solem & vitrum conuexum ad aliquantum à vitro interuum opacum corpus interponas, radios dextrorum abscissio pariet in Solis imagine EFGH umbram sinistram;

sinistram; sinistrorum dextram; superorum infernam; infernum superam, &c. Quod impossibile esset, nisi decussatio eorumdem esset facta. Quod autem decussatio in diuersis quidem & diffinis vitri punctis, & nihilo secius tamen in eandem imaginem E F G H, corradiatio accedit, beneficium vitri conuexi, & mysterium refractionis, naturæ thesaurus, & inexhausta Cōditoris est sapientia. Quam qui cū debita animi modestia studiosè rimatur, honorifice desudat, qui aliquatenus assequitur, gloriosam prædam ex adytis naturæ penetralibus reportat.

EXPERIENTIA OCTAVA.

DE OCVLIS MALE AFFECTIS, suffusioniq; obnoxij;

CAPVT XI.

SVNT homines aliqui, quibus obtutum aufert, tenuis quædam pellicula, è visco lo humore intra tunicam Corneam & humor rem Crystallinum pupillæ obducta: quæ facit vt rerum asper etabilium formæ ingressu oculi exclusæ, eundem facultate illas percipiendi omni destituant: vnde Chirurgi in auxilium aduocati huic malo hanc medicinam faciunt. Acu argentea tunicam Corneam ex latere perfodiunt, tunicellamque illam adulterinam supernè detractam circa acum conuoluunt, & in inferiores humoris aquei sinus mergunt, vt hac ratione foramine Vixæ de novo patefacto, liber transitus in pupillam detur. quo obtento, extrahitur acus & oculus curatus est, atque rebus videndis, vt ante idoneus.

Simile quid euenit, circa eiusdem suffusiones, vt cum bile suffusio flava, alioùe colore Chrystallinus humor inficitur, &c. tunc enim visa omnia flauescunt, quo usque peregrinus ille color seu tunicis insidens, seu infusus humoribus, competenti remedio segregatur: tunc enim suus oculo nitor, & suus rebus color reddit. Audi quid inter cætera notata digna, Ioannes Theodorus in discursu suo de

G

vifus